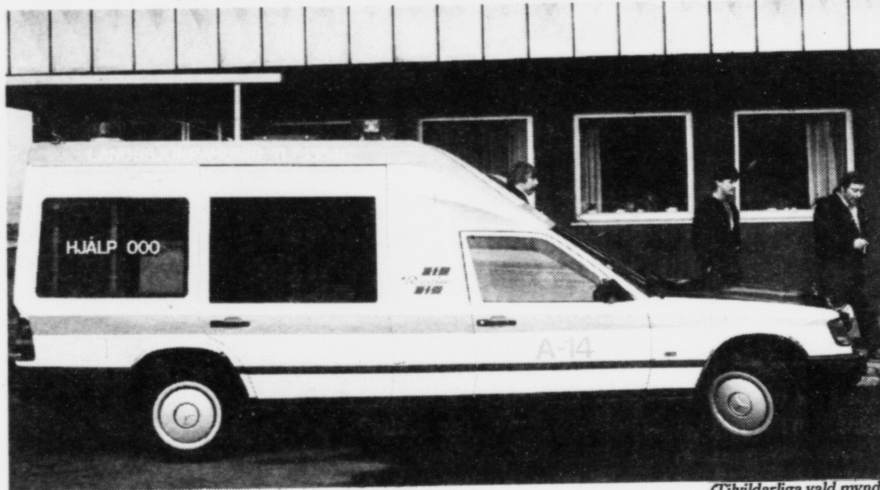

(Tilvildarlíga vald mynd)

SJÚKRABILURIN ÚR SAND- OYNNI ENDAÐI Í KIRKJUBØ VIÐ SJÚKARI SMÁGENTU

– Var talan um eina vanlukku ella ein annan álvarsligan tilburð, kundi ein slík hending kostað nógv, sigur mamman at 16 mánaðar gomlu smágenty, ið við sjúkrabilinum av Sandoynni var í Kirkjubø og vendi, áðrenn kós-in varð sett móti Havnini og Landssjúkrahúsinum

Hóast fólk gjarna tora at seta álit sítt á sjúkraflutning við sjúkrabili, ber eisini til at verða snýttur av trygðini við tí.

Hetta fekk ein mamma á Sandi at uppliva sunnunáttina, tá hon noyddist at fara á Landssjúkrahúsið við sjúku dóttur síni, ið berer 16 mánaðir gomul.

– Dóttirin fekk herðindi av andaneyð, so ikki bar til hjá henni at anda. Vit sendu tí boð eftir læknanum, ið kom á staðið og staðfesti, at best var at fáa dótturina á Landssjúkrahúsið, greiðir mamman frá.

– Men tað tók langa tíð, áðrenn sjúkrabilurin kom á staðið – um ein hálvan tíma. Tá høvdu menninir fyrst verið og leitað aðrastaðni í bygðini, hóast vit høvdu sagt frá, hvat vit vóru.

Tá so sjúkrabilurin endi-

liga kom vegin fram, fóru mamman og dóttirin avstað til Skopunar, har Tróndur var klárur at fara á Gomlu-rætt við sjúkrabilinum.

– Eg sat sjálf aftanfyrri í bilinum saman við dótturini og øðrum manninum, ið var við sjúkrabilinum, sigur mamman.

Sett kós móti Kirkjubø

– Tá vit so komu niðan frá ferjuleguni á Gomlurætt, snarði bilurin til høggu við kós móti Kirkjubø, í staðin fyrri at koyra til Havnar, so vit kundu koma á Lands-sjúkrahúsið sum skjótast.

Mamman sigur, at hóast sjúkrabilurin ikki kom allan vegin til Kirkjubíggjar, var hann komin so langt av leið, at hon út gjøgnum rútin sá bygdaskeltið, ið stendur við vegin uttan fyrri bygðina.

Vent varð so, og tá bar betur til, so tey kundu koma á Landssjúkrahúsið í øllum góðum.

– Men hóast vit mistu tíð av hesum ótrúliga mistakinum, helt eg ikki, at teir skundaðu sær nóg mikið við sjúkrabilinum, sjálvt um tað var nátt og myrkur, sigur mamman fyrri Tíðindablaðnum Sosialinum.

– Sjálvir umbóru teir seg við, at tað vóru teir hvítu stabbarnir fram við veginum, ið ørkymlaðu. Men tað kann gera tað sama, tí tað er so náttúrligt at snara beinavegin til vinstri, tá komið verður niðan á vegin frá ferjuleguni, at eg haldi tað vera heilt ótrúligt, at teir kundu finna uppá at leggja leiðina til Kirkjubíggjar, heldur enn til Havnar.

Tað kostaði sjálvandi tíð, at sjúkrabilurin soleiðis fór

á skeivar leiðir, men tibetur fekk tann 16 mánaðir gamla smágenty ikki fleiri herðindi av andaneyð, meðan hon var í sjúkrabilinum.

Ræðist tankan

– Eg tori næstan ikki at hugsa tankan, hvussu tað hevði verið vorið, um talan var um sjúkraflutning frá einum álvarsligum ferðslu-óhappi ella onkrum so vorðnum. Ella bara um tað hevði hent, at dóttirin aftur fekk herðindi av andaneyð í bilinum, sigur mamman.

– Tá var tað ólíka betur við Óskari Óskarsson, ið hevði sjúkrabilin um hendi fyrr. Við honum vistu vit altíð, at besti innsatsurin varð gjørdur. Hann kláraði upp-gávuna betur einsamallur í bilinum, enn hesir báðir til-samans klára tað.

hj.

Jógvan við Keldu hóttur við lívinum

Borgarstjórin í Klaksvík fekk í vikuni hóttanarbrøv, har hann fær at vita, at hann skal ansa sær, so hann einki mistak ger, tí annars er deyðin honum visur

Norðlýsið skrivir í dag, at borgarstjórin í Klaksvík, Jógvan við Keldu, týsdagin í vikuni fekk eitt hóttanarbræv í postinum.

Hóttanarbrævið tók stóran til, og varð borgarstjórin beinleiðis hóttur við lívinum. Orðaljóðið í brævinum, sum Norðlýsið kann almennakunngerá í dag, er soljóðandi:

Ansa eftir hvat tú gert Jógvan við Keldu ein feil so ert tú deyður tín

»fani«. (sitat endað)

Brævið er stemplað á posthúsinum í Klaksvík 21. februar 1994, og er tað adresserað privat til borgarstjóran á hansara bústaði heima.

Aftan fyrri á brævhjálvanum stendur, at brævið bert má verða latið upp av Jógvani við Keldu sjálvum.

Norðlýsið sigur, at tað eisini fyrr er komið fyrri, at borgarstjórin er vorðin hóttur.

hj.

Borgarstjórin: Ofta verið hóttur fyrr

– Bæði eg og familjan taka tað rólíga, sigur Jógvan við Keldu.
– Hatta er heldur ikki fyrstu ferð, at eg eri hóttur soleiðis

Jógvan við Keldu, borgarstjóri í Klaksvík, tekur sær ikki stórvegis tykni av hóttanini, hann fekk í postinum týsdagin, har hann verður hóttur við lívinum:

– Eg havi av og á fingið slíkar hóttanir, men eg havi ongantíð tikið mær tykni av tí. Nú eri eg so rólígrur av náttúru, og bæði eg og familjan taka tað sera rólíga, er hansara viðmerking til Tíðindablaðið Sosialin.

– Tað kom eisini fyrri fyrst í 80'um, at eg fekk so vorðin hóttanarbrøv, men eg havi ongantíð gjørt nakað burtur úr teimum. Eg eri ikki farin til politíð, og tað ætli eg mær heldur ikki at fara hesaferð, tí eg eri ikki áhugaður í, at nakar skal verða revsaður fyrri

at gera so vorðið. Tað er bara gott, at tað ikki eru veikari fólk enn eg, ið fáa slík hóttanarbrøv, ið sjálvandi ikki eru stuttlig at fáa.

Jógvan við Keldu sigur, at hann ikki dugir at meta um, um hetta brævið, hann nú hevur fingið, er komið frá sama persóni, sum eisini fyrr hevur sent honum hóttanarbrøv.

– Men sum sagt, so eri eg ikki nakað serlig ávirkaður av hesum, og eg eri væl fyrri, lívi væl og sovi eisini væl um náttina, hóast hetta. Og annars gangi eg rættiliga nógv úti í náttúruni, so um onkur vil hava fatur á mær, so eri eg ikki ringur at finna, leggur hann smílandi aftrat.

hj.

Karl Martin og Margretha á pall í Sjonleikarhúsinum

Tey bæði, Karl Martin Samuelsen og Margretha Poulsen, fara í morgin kl. 17 at royna seg á palli í Sjonleikarhúsinum í Havn.

Á skránni verða fleiri av teirra væl umtóktu barnasangum, so sum »Fýra fittir bláhyalir«, »Kavama-

urin«, »Gentan í Somalia«, »Torvatreplið« og aðrir. Talan er um sangir av bondunum »Summartíð«, »Vetrartíð« og »Hugnaløta«.

Konsertin í morgin í Sjonleikarhúsinum í Havn er liður í einari konsertreið, ið hevur verið kringlandið.

Væl hevur verið av áhoyrarum, og tá tey bæði vóru á palli í Lognbra í Klaksvík fyrri viku síðani, vóru ikki færri enn 200 og lurtadu. Frammanundan hava eini 400 verið og lurtað, bara í Havnini.

hj.